ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
Регистрационен индекс | Дата
ВСС-11991 | 31-10-2026

О Т Г О В О Р И

от Надя Георгиева Пеловска-Дилкова-кандидат за член на ВСС от квотата на съдиите, на въпроси, поставени от Съюза на съдиите в България

На въпрос 1 от общите въпроси:

В случай, че временната комисия не е приключила проверката си, работата й следва да бъде възобновена, тъй като всички магистрати имат право да узнаят имало ли е кръгове за осъществяване на нерегламентирано влияние върху магистрати и има ли магистрати, оказвали такова влияние. В случай, че при проверката се установят данни, даващи основание да се счита, че е извършено престъпление, материалите следва да бъдат предадени на Прокуратурата, а ВСС следва системно да изисква от нея информация за резултатите от разследването, ако такова се провежда. В случай, че да налице основания за търсене на дисциплинарна отговорност у магистрати, дисциплинарни производства следва да се образуват незабавно. При приключване на проверката материалите, които няма да послужат за целите на наказателния или дисциплинарния процес, следва да бъдат оповестени, заедно с резултата от проверката.

На въпрос 2 от общите въпроси:

Считам, че на този въпрос съм отговорила достатъчно ясно в концепцията си.

На въпрос 3 от общите въпроси:

Да, бих поела публичен ангажимент да не подкрепям кадрови решения, внесени извън дневния ред без доказана неотложност и такива, при които липсват ясни, проверими и публично изложени мотиви за наличието на законовите предпоставки и за еднаквото третиране на всички засегнати магистрати. Считам, че нормалната реакция на всеки член на ВСС в случаите на прилагане на различен стандарт, следва да е изказване на мнение в съответното заседание на ВСС, на отделните колегии или в комисия, съответно искане за предоставяне на равно право на участие на магистратите в процедурите или гласуване в съответствие с утвърдения кадрови стандарт.

На въпрос 4 от общите въпроси:

Считам, че концепцията ми съдържа отговори на тези въпроси.

На въпрос 5 от общите въпроси:

Председателите на ВКС и ВАС, както и главният прокурор следва да са преди всичко доказани професионалисти с безспорни морални качества и признат авторитет. Необходимо е да познават в детайли работата на отделните нива в съдилищата, съотв.прокуратурата; да имат достатъчен практически опит, доказани управленски и лидерски качества, както и професионален авторитет в обществото; да имат ясна и реалистична визия за развитието и организацията на съдилищата и прокуратурата.

На въпрос 6 от общите въпроси:

Не може да има спор, че Висшият съдебен съвет трябва да осигури всички условия за пълноценна защита на съдиите, участващи в механизма за разследване на главния прокурор, както и да осигури необходимите условия за пълноценно изпълнение на функциите им, в т.ч. институционална, имиджова, материална и пр.подкрепа. Осигуряването на такава подкрепа ВСС следва да изисква и от останалите власти. Намеса в работата на тези съдии не трябва да се допуска, като е необходимо предоставянето и на законодателни гаранции, че след приключване на мандата им ВВС не може да откаже възстановяването им на предишната длъжност (да се подчертае, че възстановяването настъпва по силата на закона без да се изисква нарочен акт от ВСС) и не може да откаже предоставянето на необходимия ресурс за изпълнение на функциите им.

На въпрос 7 от общите въпроси:

Ако идеите в концепцията ми не бъдат припознати от останалите членове на ВСС и същевременно не бъдат предприети други полезни, разумни и ефективни действия за справяне с проблемите в системата, бих подала оставка. Привърженик съм да уважението и зачитането на чуждото мнение, когато то е компетентно и добросъвестно. Затова, ако то не е в разрез с моралните ми и професионални принципи и ако останалите членове на ВСС се обединят около добри чужди предложения, бих ги обмислила и приела при горните условия. ВСС е колективен орган и считам, че единственият начин той да работи добре е именно зачитането и уважението към мнението на компетентни и добросъвестни колеги.

На въпросите, свързани с концепцията ми:

Според мен проблемите в конкурсното оценяване, както и проблемите с атестирането, са предпоставени от Наредба № 2/2017г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд и от Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Затова предлагам:

1.Промени в Наредба № 2/2017г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд, целящи връщане на атестирането към признатите му от закона функции и роля за проверка на професионалната пригодност на съдиите и за детайлна оценка на достигнатото от тях професионално ниво, като основен елемент от конкурсната оценка. Промените трябва да гарантират детайлно изследване на залегналите в ЗСВ показатели, вкл.чрез добавяне на допустими от законовата рамка критерии, така че получената атестационна оценка да е действително индивидуална и да отразява точните качества и резултати на съдията. Осъществяването на тази цел ще върне ролята на атестационната оценка като основен критерий за повишаване, както това изисква ЗСВ, и ще намали настоящата абсолютна тежест на субективната преценка на конкурсните комисии.

2. Промени в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, изразяващи се в разработването на единни критерии за работа и формиране на оценката на конкурсните комисии. Промените следва да детайлизират дела на всеки от компонентите по чл.191а, ал.1 от ЗСВ и опишат методиката за оценката му, както и методиката за поставяне на крайната оценка, като регламентират също така критериите, по които се извършва оценката на прегледаните от комисията дела.

Най-добре би било атестирането да се върне към стария ред-веднъж на всеки 5 години. Така, ако Наредба № 2/2017г гарантира индивидуалност на атестационната оценка, вкл. чрез придаване на значение на точковия резултат, самата атестационна оценка (определяна от КАК), няма да може да бъде пренебрегвана от конкурсните комисии, още повече, че относителната й тежест ще бъде закрепена чрез промените в Наредба № 1 от 9 февруари 2017 г. за конкурсите. В случай, че методиката и за атестиране и за определяне на конкурсната оценка е подробна и тежестта на критериите за повишаване е разписана, то и стандартите на конкурсните комисии ще са еднакви, независимо от броя на комисиите, като ролята на последните ще се сведе до поставянето на оценка за проверяваните от

комисията 6 дела и добавянето на тази оценка към атестационната и към тази от проверката на кадровото досие.

Що се отнася до въпроса действително ли броят на конкурсите трябва да отговаря на броя на съдилищата, в които има свободни места, то ясно е, че това не е задължително или необходимо във всички случаи-целта на концепцията е да подчертае, че конкурсите не следва да се бавят и че ако даден орган има (още повече спешна) необходимост от кадрово запълване, конкурс следва се обяви дори само за него. за окръжните съдилища по-доброто, може би, решение е конкурс да се обявява по апелативни райони (за свободните места в окръжните съдилища от един апелативен район) тъй като това ще позволи на кандидатите участие в конкурс само за онези съдилища, които са териториално по-предпочитани от тях, с които биха се обвързали по-трайно във времето и които биха създали най-малко неудобства в житейски план.

С уважение: Надя Пеловска-Дилкова